

Geronimo Stilton

Estrella Polar

Geronimo Stilton

EL MISTERI DE L'ULL DE MARAGDA

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantya S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Geronimo Stilton

Direcció artística: Iacopo Bruno

Coberta: Roberto Ronchi (disseny) i Alessandro Muscillo (color)

Il·lustracions de la història: Matteo Lupatelli, realització de Michele Dell'Orso i Chiara Sacchi

Disseny gràfic: Laura Dal Maso / theWorldofDOT

Il·lustracions de les pàgines inicials i finals: Roberto Ronchi (disseny)

i Ennio Bufi MAD5 (disseny pàgina 123), Studio Parlapà i Andrea Cavallini (color)

Grafisme: Merenguita Gingermouse, Angela Simone, Chiara Sacchi i Benedetta Galante

Mapa: Andrea Da Rold (disseny) i Andrea Cavallini (color)

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Il mistero dell'occhio di smeraldo*

© de la traducció: 2008, David Nel-lo

© 2000, Mondadori Libri S.p.A. de PIEMME

www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantya S.p.A., Corso Magenta, 60-62,
20123 Milà, Itàlia

foreignrights@atlantya.it / www.atlantya.com

© 2008, 2022, de l'edició en llengua catalana: Edicions 62, S. A.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: maig del 2008

Primera edició en aquesta presentació: abril del 2022

ISBN: 978-84-1389-213-9

Dipòsit legal: B. 4.620-2022

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.com

UN ALTRE RETARD!

—Per mil formatges de bola! Ja són les nou!
Vaig rodolar del llit, i un instant després ja
m'havia vestit, no em pregunteu com!

—**Escarritx!** Odio els matins de
dilluns... —vaig esgüellar mentre em rentava
les dents amb pasta dentífrica de **GRU-
YÈRE**.

Vaig baixar els graons de tres en tres, vaig
ensopegar amb la cua i vaig rodolar fins a la
porteria de casa.

—Taxi! —vaig cridar, tot saltant dalt del taxi amb un bot felí:

TAXIIII!

—Avinguda dels Macarrons, 13.

Ratalona, capital de l'Illa dels Rato-

lins, tenia un despertar difícil. Les camiones-
tes de les lleteries corrien amunt i avall per
entregar els formatges frescos de la jornada,
mentre rates, rats, ratots i rates de claveguera

corrien com una fletxa,

dalt de les motos, de les bicicletes o dels mo-
nopatins.

Vet aquí, ja he arribat!

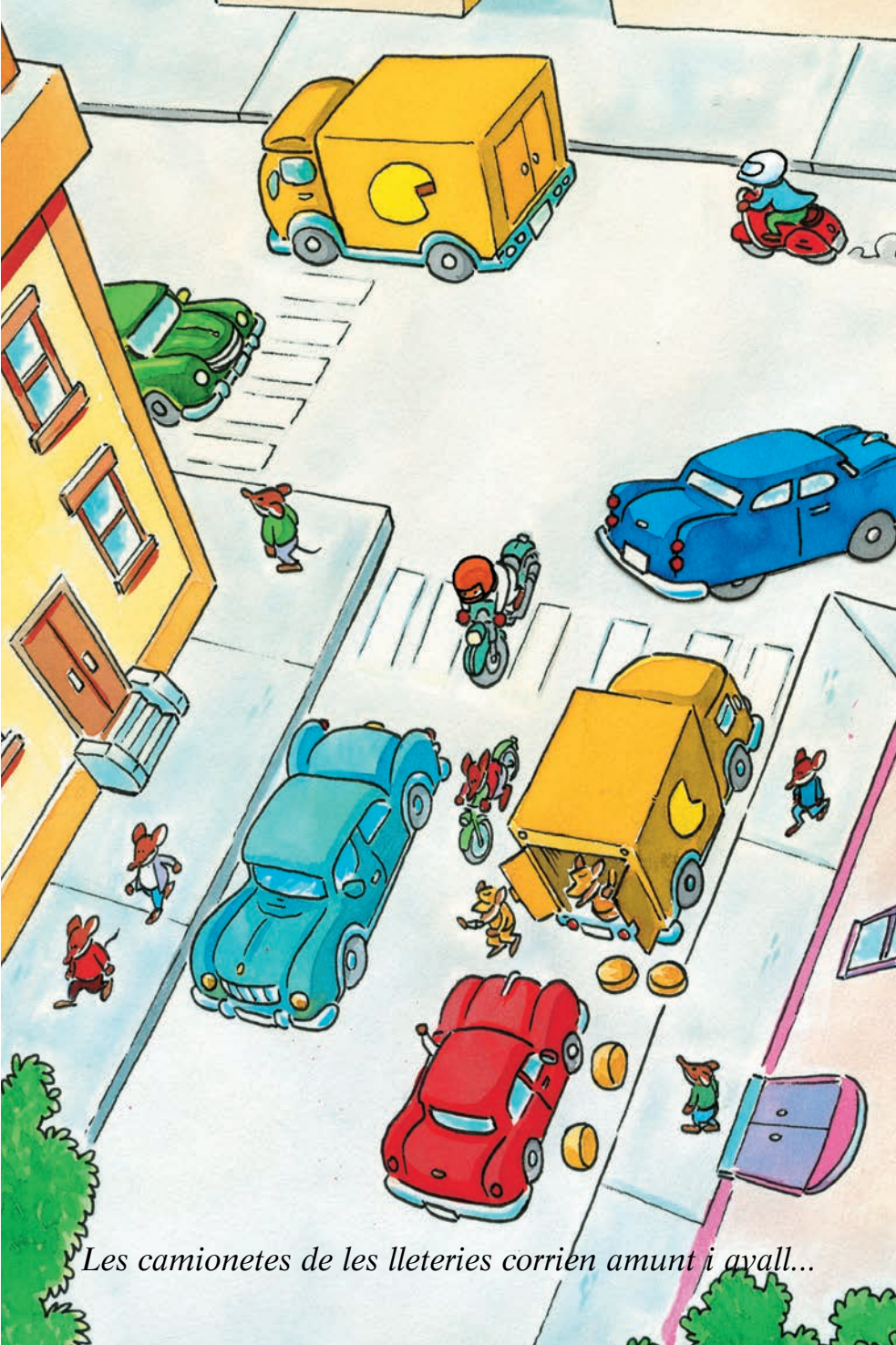
Vaig baixar del taxi, *vaig pujar*

els dos

trams

d'escala

que menaven a la redacció. Ah, què? No us
ho havia dit que dirigeixo un diari? Es diu
l'*Eco del Rosegador*... Per cert, em dic Stil-
ton, *Geronimo Stilton*! Vaig entrar esbu-
fegat tot llançant el barret al penjador. La
meva assistenta, Rata Lina Von Draken, em
va córrer al darrere, sense alè.

Les camionetes de les lleteries corrien amunt i gyll...

—Senyor Stilton, **Ja era horaaaaa!**

Hi ha una multitud de rosegadors que l'esperen!

Els grafistes, l'impressor, el dels fotolits, el fotògraf, ah sí, i també el cap de redacció que ha de parlar amb vostè *urgentment*, ho sap que han trucat els del banc?, i també s'ha de decidir la publicitat; mentrestant, firmi'm aquest xec, vet aquí la factura del màrqueting, què més, què més, director,

m'havia promès un augment de sou!

Durant un instant, em vaig sentir fatal.

Vaig sospirar, tot recolzant el morro damunt de la meva taula de caoba.

No desitjaria una jornada així ni a un

ODIO ELS DILLUNS!

EL SECRET DE TEA

Al migdia, la meva germana Tea, que entre altres coses és l'enviada especial de l'*Eco del Rosegador*, em va venir a buscar a la feina amb la moto.

—Va, que et portaré a dinar. He fet reserva en un local *Especial!* T'he de dir una cosa important. Un secret! —Va a mormolar.

Uns *vint minuts* més tard, vaig baixar de la moto

trabalsat.

—Aquell avançament! Aquell avançament no l'havies d'haver fet! —vaig xisclar mentre intentava pentinar-me els bigotis:— Però, **per què? Per què? Per què** has d'anar tan de pressa? És perillós, ja t'ho he dit mil vegades!

Pst

—Pst, pst, ets un cagat de por i no canviaràs

Pst

mai, oi? —va respondre ella, amb un somriure maliciós.

Vam entrar al restaurant.

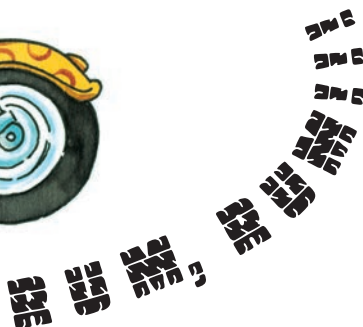
Tea, que té un munt d'amics, saludava a dreta i esquerra.

—Hola, Pepeta! Ei, com va Miquel? I tu, Tapioca, què expliques?

Per fi vam seure.

—I doncs, què m'havies de dir?

—vaig preguntar, impacient.

—Espera, que primer demanarem el que volem. Un platàs de macarrons per a cadascú —va cridar Tea:— Amb gorgonzola. Picants, **superpicants!**

—Picants? Però si ja ho saps que tinc **CRE-MOR** d'estómac! —vaig provar de protestar.

—No pateixis, que se't posaran bé! Et tonificaran! I, a més a més, has d'acostumar-te a menjar de tot! Ja veuràs, durant el **nostre viatge...**

—va xiuxiuejar Tea mentre em feia l'ullet.

—Viatge? **QUIN VIATGE?** Per què ho dius? Que has de marxar?

—*Pssst!* Que vols que ho senti tothom? —em va fer callar amb un pessic a la cua.

—Au, vinga, de què es tracta? —vaig repetir.

—Espera't, el cambrer es passeja per aquí amb un aire una mica sospitos. No m'agradaria que ens estigués espiant! —em va interrompre Tea.

—Però qui vols que ens espïi? Va, digues, què hi ha?

—Ai, si ho sabessis... —va dir ella, amb posat misteriós.

Prooou! —vaig cridar:— Si no parles de seguida m'a-gafarà un atac de nervis!

—Està bé: és una història **increïble**.

Però sabràs guardar el secret, oi?

—Grrrr... —vaig fer com a resposta.

Tea va xiuxiuejar:

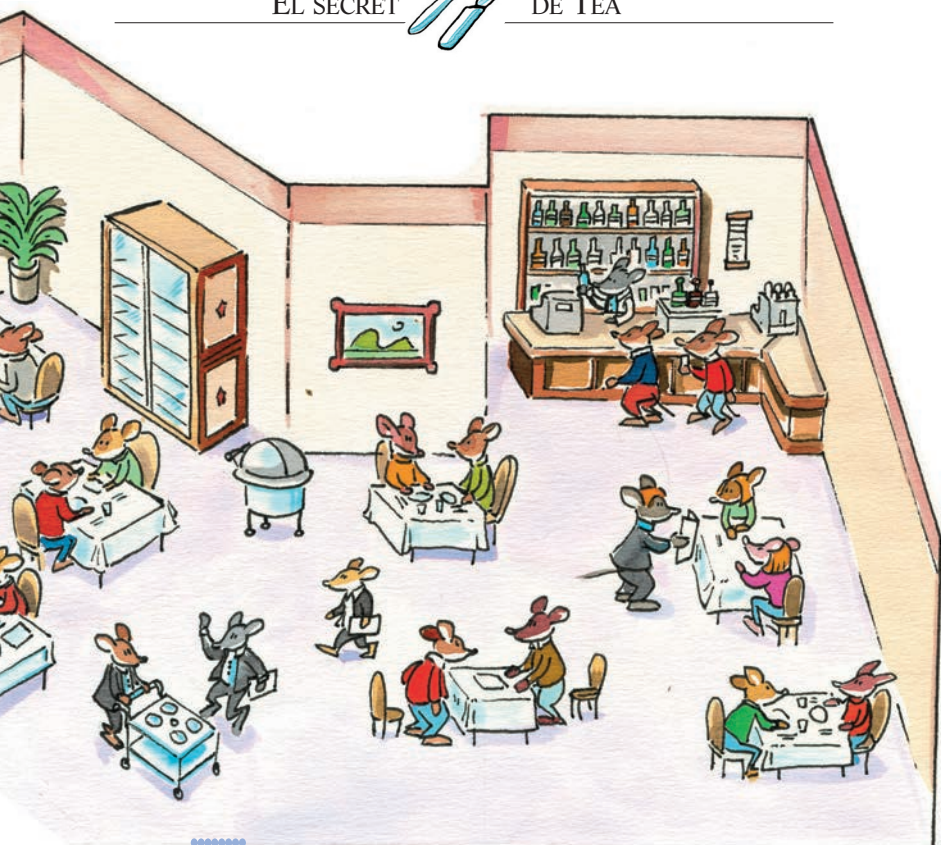
—He trobat un mapa d'una illa on hi ha un tresor: l'**ULL DE MARAGDA!**

Per poc m'ennuego amb una forquillada.

—Una illa? Un tresor? Una maragda? Però que em vols prendre el pèl?

Tea va alçar la cella dreta.

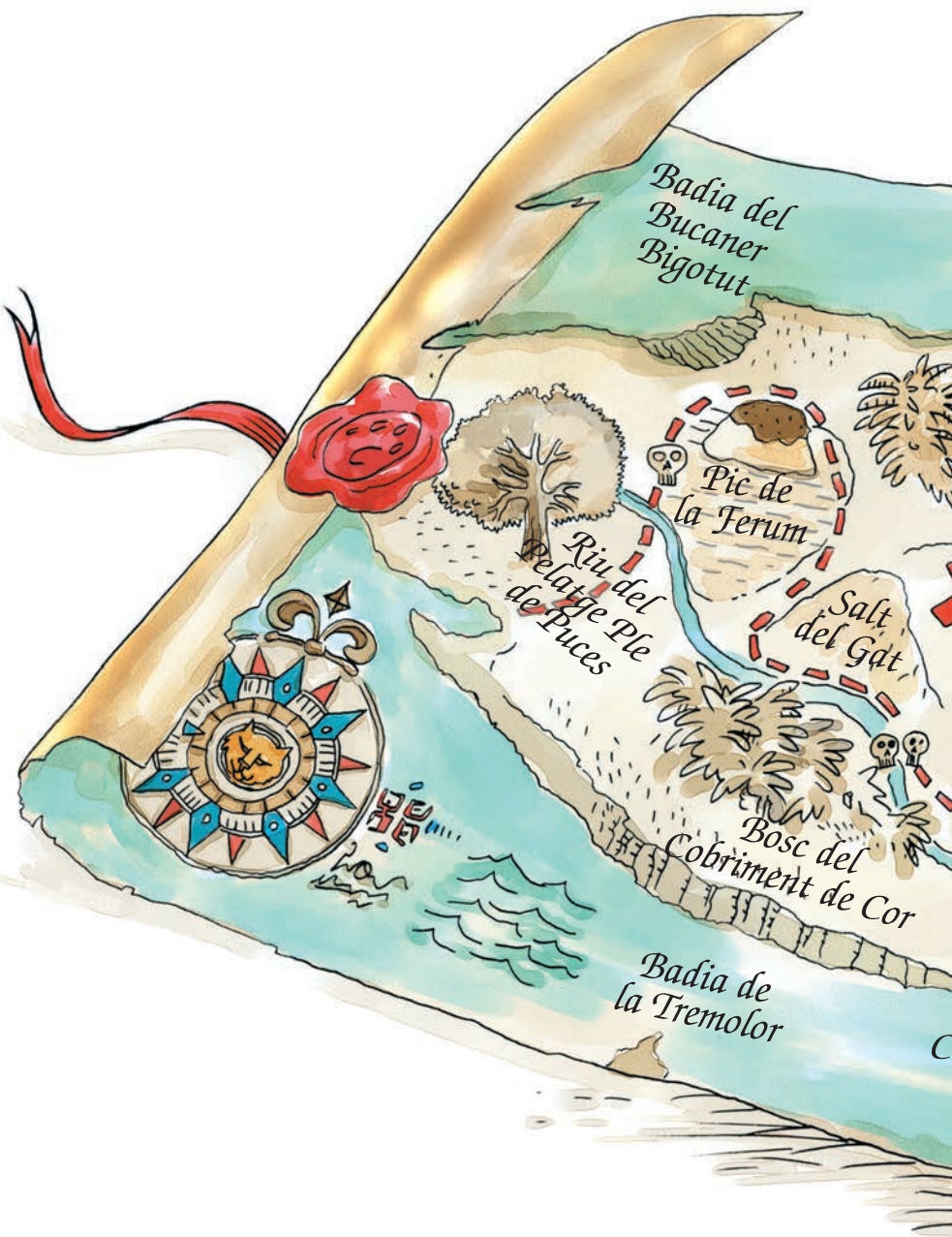

Psssst

—Pssst! Mira que estàs nerviós avui!

Després es va treure de sota la taula un pergamí esgrogueït pel pas del temps i el va desenrotllar.

Badia del
Bucaner
Bigotut

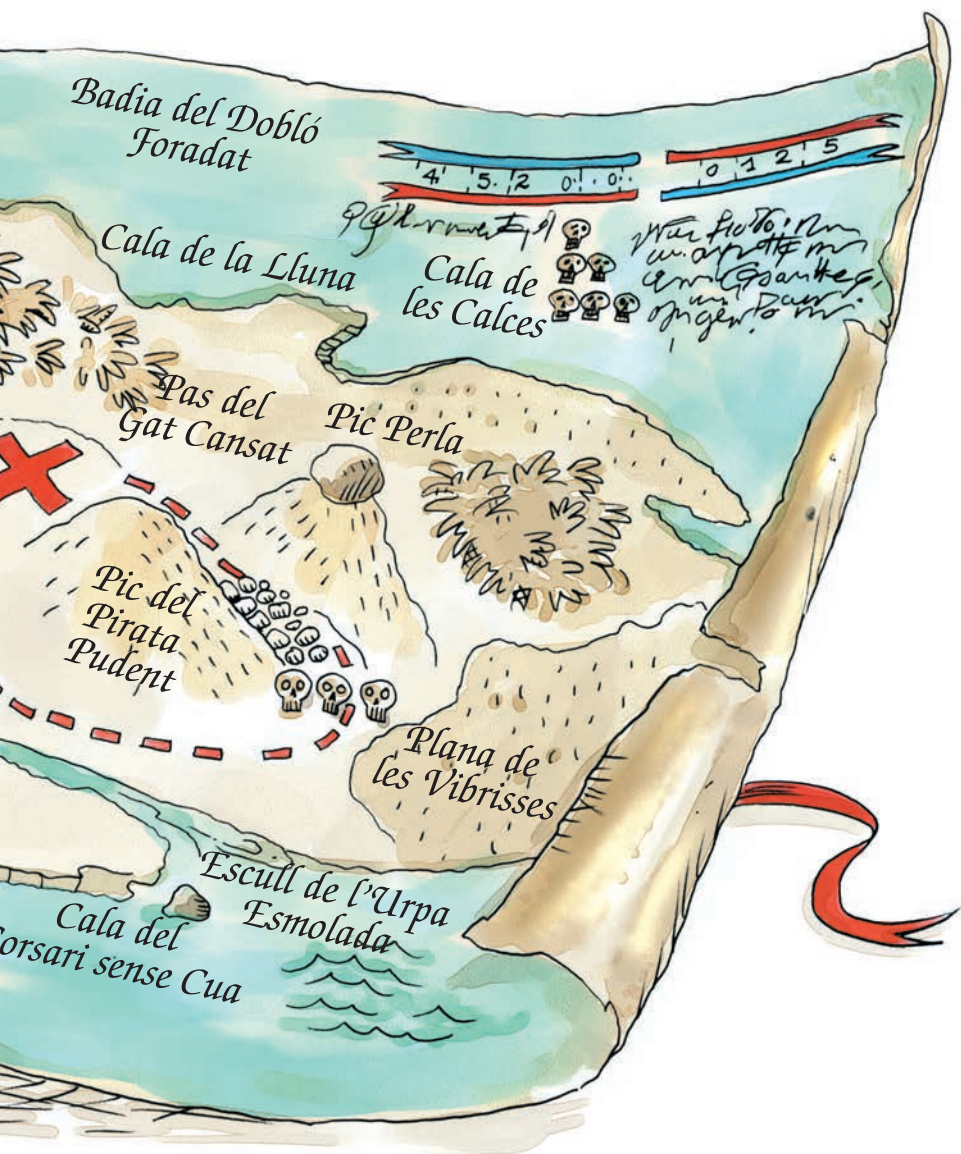
Pic de
la Ferum

Riu del
Pelage Ple
de Puces

Salt
del Gat

Bosc del
Cobriment de Cor

Badia de
la Tremolor

—He trobat aquest mapa als encants, mig amagat entre les pàgines d'un vell manual de navegació. Has de venir amb mi, Gerry. És una ocasió única! —va esgüellar amb els bigotis que li tremolaven de l'excitació.

—Mira, fes el que vulguis, però no em diguis **Gerry**: em dic Geronimo! —vaig esbufegar:— I, a més a més, estic a punt de publicar el volum trenta-dosè de *Biografies de rosegadors famosos*. I, per acabar, la veritat és que no hi crec en absolut, en aquesta història: un **ULL DE MARAGDA**, sí, i què més?

Tea em va mirar de fit a fit amb els seus ulls fascinants de **color violeta**.

Després va tornar a la càrrega, de manera insinuant:

—Va, maco, no siguis així, m'has d'acompanyar... Ets el meu germanet **gran**. No em pots deixar marxar tota sola, Geronimet!

—va esgüellar Tea, per fer-me sentir culpable.

—Em dic **GE-RO-NI-MO!** —vaig sospirar.

Aquell vespre em vaig empassar, l'una darre-
re l'altra, deu tasses de **camamilla**, però
no vaig poder aclucar l'ull en tota la nit!

